

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo

(odcinek 35 — Struktura wiary, cz. 4)

(13 marca 2024)

Poniższy tekst jest przesłaniem z Corner Fringe Ministries, które wygłosił Daniel Joseph.

(22 września 2025)

Tłumaczenie PL: Gorzowskie Centrum Biblijne

*Część tego dokumentu została zredagowana na podstawie nagrania wideo, aby lepiej oddać pełną treść w formie pisemnej. Szczególną uwagę zwrócono na zachowanie oryginalnego kontekstu, jednak tekst nie jest zapisem dosłownym. **Cytaty biblijne oznaczono brązowym kolorem, a inne cytaty – niebieskim.** Dlatego zaleca się wydruk w kolorze. Hebrajskie słowa są zazwyczaj podawane wraz z transliteracją na język angielski. W większości przypadków język hebrajski należy czytać od prawej do lewej.*

Witamy wszystkich w odcinku 35 naszej serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Dziś będziemy kontynuować rozmowę o strukturze wiary, która jest piękną kompozycją wiary w Jezusie i posłuszeństwa przykazaniom Boga. To widać bardzo wyraźnie w Piśmie. Dziś zagłębimy się w narrację apokaliptyczną z Księgi Objawienia. Kiedy przechodzimy przez Objawienie, pojawia się wciąż jeden temat — struktura wiary.

Jeśli śledzisz wydarzenia na świecie i patrzysz na to, co się dzieje globalnie, i jednocześnie czytasz Księgę Objawienia, to doszliśmy do momentu, w którym czytając nagłówki gazet, mam wrażenie, że czytam Biblię, a kiedy czytam Biblię, mam wrażenie, że czytam nagłówki. To znak, że żyjemy w wyjątkowym czasie.

Chcę pokazać, jak Objawienie przedstawia strukturę wiary. Czyni to w niezwykle głęboki sposób. Dziś zobaczymy jeden przykład, a w kolejnym odcinku dam wam ich więcej. A więc czytamy w Objawieniu 7:

Objawienie 7:9a — Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nikt nie mógł policzyć, z każdego narodu i ze wszystkich pokoleń, ludów i języków.

Jan widział prawdziwe wypełnienie obietnicy danej Abrahamowi, że będzie ojcem wielu narodów. **1 Mojżeszowa 15:5** — „I wyprowadził go na dwór i rzekł: Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli możesz je policzyć. I dodał: Tak liczne będzie twoje potomstwo.” Było ich ponad miarę. I dokładnie to zobaczył Jan.

Objawienie 7:9b-11 - 13 — stali przed tronem i przed Barankiem, odziani w białe szaty, z palmami w rękach. I wołali donośnym głosem: „Zbawienie Bogu naszemu, Zasiadającemu na tronie, i Barankowi.” A wszyscy aniołowie stali wokół tronu, starców i czterech istot żyjących, i upadli przed tronem na twarze, i oddali pokłon Bogu... I odezwał się do mnie jeden ze starców, mówiąc: „Ci przyodziani w białe szaty, kim są i skąd przybyli?”

Jan miał niesamowite widzenie. Zobaczył aniołów, starców i cztery istoty żyjące leżące przed tronem. Co fascynujące — gdy Jan rozmawia z jednym ze starców, ten nie zwraca uwagi na aniołów, na cztery istoty ani na innych starców, ale wskazuje konkretnie na tych, którzy byli odziani w białe szaty. Zadał dwa pytania: Kim oni są i skąd przyszli? Jan odpowiedział:

Objawienie 7:14 — I rzekłem do niego: Panie, ty wiesz. A on rzekł do mnie: „To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i oplotkali swe szaty, i wybielili je we krwi Baranka.”

To cudowny fragment, ogłaszający moc krwi Baranka, krwi Jezuy. Uwielbiam pieśń: „[Cóż może zmyć grzechy me? Tylko krew Jezuy.](#)” Starzec zwraca uwagę na to, jak te szaty zostały wybielone i dlaczego są białe. Tylko dzięki krwi Baranka.

Przychodzi mi na myśl **Izajasz 1:18** — „Chodźcie więc, a będziemy się prawować mówi Jahwe. Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby czerwone jak purpura, staną się jak wełna.”

To piękne przesłanie o odkupieniu i łasce, które rozbrzmiewa również w Objawieniu. Ta biel szat jest przypisana sprawiedliwości Jezuy. Ale teraz dzieje się coś interesującego. W Objawieniu 19 czytamy:

Objawienie 19:7-8 — „Weselmy się i radujmy, i oddajmy Mu chwałę, bo nadeszło wesele Baranka, a Jego małżonka się przygotowała. I dano jej przyoblec się w bisior lśniący i czysty. A bisior oznacza sprawiedliwe czyny świętych.”

Oblubienica Mesjasza była odziana w białe szaty. Patrząc na rozdział 7 wiemy, że zostały one wybielone przez krew Jezuy. W rozdziale 19 dowiadujemy się natomiast, że te szaty są białe, ponieważ bisior oznacza sprawiedliwe czyny świętych.

Dlaczego mieli na sobie czyste i lśniące szaty? Bo byli postuszni. Bo kochali Boga całym sercem, duszą i siłą, i kochali swego bliźniego jak siebie samego.

W Objawieniu znajdujemy więc dwa wyraźne opisy: białe szaty pochodzą z jednej strony z krwi Jezuy, a z drugiej — ze sprawiedliwych czynów świętych, z postuszeństwa przykazaniom Boga.

Chcę zwrócić uwagę na pewien fragment w tym kontekście. Widzimy, że w Objawieniu 19 ci, którzy czynią sprawiedliwość i chodzą w postuszeństwie, mają białe szaty. A jednak tak często słyszymy powtarzane, że wszystkie nasze wysiłki, wszystkie uczynki są jak „splugawiona szata”. To tragiczne nieporozumienie. To przykład wywrócenia fragmentu Pisma na opak i dojścia do wniosków dokładnie przeciwnych do tego, co tekst rzeczywiście mówi. Przyjrzyjmy się Izajaszowi 64:

Izajasz 64:6-7 — „Wszyscy staliśmy się jak nieczysty, a wszystkie nasze sprawiedliwości są jak szata splugawiona. Więdniemy jak liść, a winy nasze unoszą nas jak wiatr. Nie ma nikogo, kto by wzywał Twojego imienia, kto by się budził, by uchwycić się Ciebie; dlatego zakryłeś przed nami swoje oblicze i oddałeś nas w moc naszej winy.”

Ten słynny fragment jest często używany, by głosić, że wszystkie nasze wysiłki w miłości do Boga i bliźniego są marnością, brudną szmatą. Ale spójrzmy na kontekst. Nie mówi on o tych, którzy boją się Boga, chodzą w pokorze i miłości. Mówi o tych, którzy odrzucili Boga i Jego Prawo, którzy odwrócili się od Niego i nie wzywają Jego imienia. To oni są w stanie buntu i dlatego wszystkie ich wcześniejsze sprawiedliwe czyny stają się jak splugawiona szata. To zupełnie inna konkluzja niż ta, do której dziś często dochodzą chrześcijanie.

Zbudujmy to dalej, czytając Ezechiela 33:

Ezechiel 33:13 — „Gdy powiem sprawiedliwemu: Żyć on będzie, a on polega na swej sprawiedliwości i czyni nieprawość, żaden z jego sprawiedliwych czynów nie będzie mu policzony. Z powodu nieprawości, którą popełnia, umrze.”

Dziś narracja o „poleganiu na własnej sprawiedliwości” jest często używana przeciwko wierze w konieczność postuszeństwa Bożemu Prawu. Mówi się, że jeśli chrześcijanin twierdzi, iż trzeba zachowywać przykazania, to próbuje „opierać się na własnej sprawiedliwości i zarabiać na zbawienie”.

Ale jeśli spojrzysz uważnie, tekst mówi: „polega na swojej sprawiedliwości i czyni nieprawość”. Chodzi o ludzi, którzy usprawiedliwiają swój grzech i odchodzą od Prawa Bożego, myśląc: „Już wystarczająco dobrze żyłem, więc teraz mogę pozwolić sobie na grzech.” To jest właśnie poleganie na własnej sprawiedliwości — przekonanie, że można grzeszyć i odziedziczyć niebo.

To nie dotyczy wierzących, którzy pokornie chcą chodzić w przykazaniach Boga. To coś dokładnie odwrotnego. A sam werset dodaje: „Żaden z jego sprawiedliwych czynów nie będzie mu policzony; umrze z powodu swej nieprawości.”

Rozumiesz, co się tu dzieje? Gdy człowiek odrzuca Prawo Boga i wchodzi w grzech, wszystkie jego wcześniejsze sprawiedliwe czyny zostają zapomniane i stają się jak splugawiona szata.

Dlatego w Objawieniu 19 widzimy ludzi odzianych w czysty bisior, w białe i lśniące szaty. Ta jasność przypisana jest ich wierności i lojalności wobec Boga, przez Jego Słowo i Jego przykazania.

Pozostańcie czujni, bo w kolejnym odcinku wejdziemy jeszcze głębiej w Księgę Objawienia, by zobaczyć strukturę wiary. Niech Jezua, Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, was błogostawi.

KONIEC ODCINKA 35